

Nr 757

Av herr Skårman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 59, angående naturvårdens organisation m. m.

(Lika lydande med motion nr 945 i Andra kammaren)

Av statsverkspropositionen för år 1966 framgår att länsstyrelserna beräknat det aktuella medelsbehovet under titeln K 4 Naturvård: Ersättningar till markägare m. m., till i runt tal 28 milj. kr. Mot detta svarade en reservation av närmare 2 milj. och av riksdagen beviljade ytterligare medel 3 milj. kr., således omkring 1/6 av erforderliga medel. Årets statsverksproposition redovisar ett behov av 33 milj. kr., en till 2,5 milj. ökad reservation och ett beviljat nytt anslag av 3 milj. kr., således fortfarande 1/6 av behovet, men eftersläpningen i avgjorda ärenden har ökat.

Ser man på kapitalbudgeten och titeln I G: 4. Markförvärv för naturvårdsändamål, är tendensen likartad. Under båda budgetåren redovisas ett behov av ca 8 milj. kr. för markförvärv, och för vardera året har anvisats blott 2 500 000 kr. I sin framställning till årets budgetberedning meddelar statens naturvårdsnämnd emellertid att nämnden under sina tre första verksamhetsår av anslaget disponerat endast ca 1,1 milj. kr.

Orsaken till dessa rätt anmärkningsvärda förhållanden är främst att länsstyrelserna saknar personal för markförhandlingar och expertis för markvärderingar, varför ärendena av huvudsakligen denna anledning drar ut på tiden eller ej kan igångsättas.

Dessa förhållanden är av olika anledningar otillfredsställande. På grund av inflationen ökar kostnaderna år för år, och anslagna medel blir därför ej så effektivt utnyttjade som kunde varit fallet. Därjämte är behovet av fritidsområden och naturvårdsområden stort. Slutligen kan genom glesbebyggelse, huggningar eller annat olämpligt utnyttjande attraktiva och önskvärda områden bli olämpliga för det ändamål, som gjort upplåtelsen eller förvärvet aktuellt.

Av anförda skäl vore det betydelsefullt om länsstyrelserna någorlunda snart kunde förstärkas med markförhandlare och markvärderare. Behovet av dessa får emellertid anses vara av övergående art, varför förstärkningen kunde ske tillfälligt. Det vill synas som om den i Kungl. Maj:ts proposition nr 59 föreslagna omorganisationen med bildande av ett nytt, statligt ämbetsverk, statens naturvårdsverk, skulle kunna möjliggöra den önskvärda förstärkningen av förhandlingskapaciteten.

Sålunda tillstyrker departementschefen av statens naturvårdsnämnd

föreslagen arbets- eller expertgrupp för markvärderingsfrågor (sid. 60 i propositionen). Vidare uttalar departementschefen på tal om den centrala organisationen, att "fördelningen av tjänster på olika arbetsenheter får inte betraktas som bindande: Det är nämligen angeläget att verket har möjligheter att placera om personalen med hänsyn till vad som bedöms vara motiverat för att möta uppkommande behov av arbetsmönster".

Då behovet av extra arbetsinsatser för markförhandlingar och värderingar såsom ovan visats får anses väl styrkt, får jag med hänvisning till vad ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att inom den personalram, som kommer att beslutas, största möjliga antal experter måtte ställas till länsstyrelsernas förfogande för att genom förhandlingar och markvärderingar snarast fullfölja aktualiserade upplåtelse- och förvärv av mark för fritids- och naturvårdsändamål.

Stockholm den 14 april 1967

Bo Skårman (fp)
